

Öğrencilerin Empatik Eğilimlerinin Bazı Demografik Bilgiler Açısından İncelenmesi

Nahit Özdayı¹

Özet

Amaç: Bu araştırma üniversite öğrencilerinin empatik eğilimlerini farklı değişkenler açısından incelemesi amacı yapılmıştır.

Materyal ve Metot: Araştırma 116 erkekler (%58,0) ve 84 kadın (%42,0) olmak üzere toplam 200 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Öğrencilerin empatik eğilimlerini ölçmeye yönelik Dökmen (1988) tarafından geliştirilen Empatik Eğilim Ölçeği (EEÖ) kullanılmıştır. Normal dağılıma uygun olan EEÖ verileri parametrik analiz yöntemleriyle incelenmiştir. İki'den az gruplar ile EEÖ arasındaki farkı tespit etmek için t testi uygulanmıştır. İki'den fazla gruplar ile EEÖ arasındaki farkı tespit etmek için ANOVA testi uygulanmıştır. Çıkan farkların hangi gruplardan kaynaklandığını tespit etmek için ise post-hoc testlerinden Tukey uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırma bulgularına göre, öğrencilerin sınıfları ile empatik eğilimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır ($p=0,01$; $<0,05$). Çıkan farkın hangi grupta yer aldığı post hoc testlerinden Tukey testi ile saptanmıştır ($p=0,012$; $<0,05$). Buna göre, 4.sınıf ($65,51\pm 8,23$) öğrencilerin empatik eğilimleri 3.sınıf ($60,54\pm 7,82$) öğrencilere oranla daha fazladır.

Sonuç: Öğrencilerin buldukları sınıflar ile empatik eğilimleri arasında fark ortaya çıkmıştır. Cinsiyet, yaş, bölüm ve algılanan gelir arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır. Öğrencilerin tanımlayıcı özellikleri ile empatik eğilimleri arasındaki ilişki incelenmiş ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkiye rastlanılmamıştır

Anahtar Kelimeler

Üniversite,
Öğrenci,
Empatik Eğilim,

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi: 23.02.2019
Kabul Tarihi: 18.03.2019
Online Yayın Tarihi: 18.03.2019

DOI: 10.18826.useeabd.531604

Examination of the Empathic Tendencies of Students in Terms of some Demographic Information

Abstract

Aim: This research was conducted to examine the empathic tendencies of university students in terms of different variables.

Methods: The study was conducted on over 200 students, 116 males (58.0%) and 84 females (42.0%). The empathic tendency scale (ETS) to measure the empathic tendencies of students empathic tendency scale developed by Dokmen (1988) was used. Reliability of the scale was measured with Chronbach Alpha ($\alpha=0.56$). The collected data were analyzed and normal distribution was determined. For this reason, statistical analysis was performed with parametric test methods.

Results: According to the research findings, there was a statistically significant difference between the students' classes and empathic tendencies ($p=0.01$; <0.05). The difference between the groups was determined by Tukey test ($p=0.01$; <0.05). According to this, 4th class (65.51 ± 8.23) empathic tendencies of students were more than the students of 3rd class (60.54 ± 7.82).

Conclusion: There has been a difference between the classes of the students and the empathic tendencies. There was no statistically significant difference between gender, age, division and perceived income. The relationship between descriptive traits and empathic tendencies of the students was examined and no statistically significant relationship was found.

Keywords

University,
Student,
Empathy Tendency,

Article Info

Received: 23.02.2019
Accepted: 18.03.2019
Online Published: 18.03.2019

DOI: 10.18826.useeabd.531604

GİRİŞ

Teknolojinin hızla ilerlediği, yaşantımızın her anında yer alan teknolojinin etkisi günden güne insanoğlunun hayatına yoğun olarak etki etmektedir. Empati tanımını tarihsel süreç olarak tanımlaya çalışmamız ve farklı bakış açıları ile dile getirmemiz gerekmektedir.

Empatinin özellikle tarihsel gelişim sürecine bakıldığında; Theodore Lipps'in Estetik adlı eserinde yer alan "einfühlung" kavramının empatinin bugünkü anlamıyla ortaya çıkmasına katkıda bulunduğu görülmektedir. Lipps'e göre empati, bireyin iç taklit yoluyla karşısındakini anlamaya çalışması denilebilir. 1909 da Lipps' in bu tanımına farklı bir bakış açısı getiren Titchener "empathia" terimini kullanmış ve İngilizceye "empathy" olarak çevirmiştir. Empatheia kelimesinin anlamını "em" ve

The role and contributions of each authors as in the section of IJSETS Writing Rules "Criteria for Authorship" is reported that: **I. Author:** Contributions to the conception or design of the paper, data collection, writing of the paper and final approval of the version to be published paper, data collection, preparation of the paper according to rules of the journal, final approval of the version to be published paper, statistical analysis, interpretation of the data.

¹**Corresponding Author:** Balıkesir University, School of Physical Education and Sports, Balıkesir/Türkiye nahitozdayi@balikesir.edu.tr 0000-0002-5534-3153

“patheia” kelimelerinin sırasıyla “içine” ve “algılama” kelimelerinin birleşmesiyle vermeyi amaçlamıştır. Yani, araştırmacının empatiyi bir içsel algılama süreci olarak gördüğü söylenebilir. Bununla birlikte, Titchener içsel algılama ile karşıdaki insanın duygularının tamamıyla anlaşılamayacağını da belirtmektedir. Bu nedenle son dönemlerde empati kavramını “başkasının duygularını bilmek” gibi bilişsel bir boyutta ve “sosyal zihinsel bağlanma” gibi sosyo-bilişsel bir boyutla ele almaya başlamıştır (Dökmen, 2005).

Empati kelimesi ile zihnimize ilk olarak gelen Carl Rogers, 1970 ‘li yıllarda yaptığı çalışmalarla empatinin bir kişinin kendisini karşıdaki kişinin yerine koyarak onun bakış açısıyla bakması, o kişinin duygularını ve düşüncelerini doğru olarak anlaması, hissetmesi ve bu durumu ona iletmesi süreci olduğunu belirtmektedir. Bu tanım günümüzde çoğunluğun da kabul ettiği bir tanım haline gelmiştir. (Rogers, 1983). Rogers, 1983 yılında ise bir bireyin karşıdaki kişi ile empati, kurabilmesi için gerekli olan üç temel öğenin varlığından bahsetmektedir. Bu öğeleri şöyle sıralamıştır;

1. Empati kuracak kişinin kendisini karşıdaki kişinin yerine koyması ve olaylara onun bakış açısıyla bakması gerekir. Birey, dünyaya bakış tarzı anlamındaki kişinin “fenomenolojik alan”ına girerek empati kurmaya çalışır. İnsanlar sahip oldukları fenomenolojik alan sayesinde kendilerine özgü bir bakış tarzıyla dünyaya ve olaylara bakarlar. Anlamak istedikleri bireyleri karşıdaki kişinin dünyaya bakış açısıyla bakarak, onun rolüne girerek ve onun yerine geçerek olaylara onun gözlükleriyle bakar. Ancak kişi empati kurduğunda, karşıdaki kişinin rolünde sadece bir süre kalmalı, sonra bu rolden çıkmalı ve tekrar kendine rolüne geçebilmelidir. Aksi durumda empatinin varlığından söz edilemez.
2. Bireyin empati kurmuş sayılması için karşıdaki kişinin duygularını ve düşüncelerini doğru anlaması gerekmektedir. Sadece duygularını ya da sadece düşüncelerini anlamış olmak yeterli olmaz. Bireyin karşıdaki kişinin rolüne girerek onun ne düşündüğünü anlaması, bilişsel bir etkinlik olan empatinin “bilişsel bileşeni” ortaya çıkarmış olur. Eğer birey, karşıdaki kişinin hissettiklerinin aynısını hissederse, duygusal bir etkinlik olan empatinin “duyuşsal bileşeni” ortaya çıkar. Bu iki bileşenin yüksek düzeyde olması hem bireyin farkındalığını artırır hem de istenilen düzeyde ilişki kurabilmesini sağlar (Öz, 1998).
3. Empati tanımındaki son öğe ise, bireyin zihninde oluşturduğu empatik anlayışı karşıdaki kişiye iletmesi davranışı olarak tanımlanmaktadır. Bireyin karşıdaki kişinin sadece duygularını ve düşüncelerini anlamış olması yetmez, birey ne anladığını diğer kişiye ifade etmezse empati süreci tamamlanmış olmaz (Dökmen, 2005).

Shamasunder (1999) empatinin bireyin karşıdaki kişiyi kolayca ve etkili bir şekilde anlamayı sağladığını belirtmiş, empatinin diğer kişinin duygu durumuna açık olmaya hazır oluş ve kişiler arası ilişkideki “çok yakın olm” (intimacy) ile bağlantılı olduğunu söylemektedir. İnsanlar empati kurarak topluma uyum sağlayabilecekleri gibi topluma uyum sağladıkları için de empati kurma becerilerini geliştirebilirler. Görüldüğü gibi empatinin farklı değişkenlerle arasında ilişki vardır ve bu ilişkinin yönü ne olursa olsun empati günlük yaşamda büyük bir öneme sahiptir (Dökmen, 2004).

Empatinin kişilerarası ilişkilerde özellikle iletişim yani bir düşüncenin başka bir kaynağa aktarılması hususunda empatik becerilerin önemi yüksek olduğu düşünülmektedir. Böylelikle düşünce ve duygu hareketliliği ve aktarımı konusunda yükseköğrenim gören öğrencilerin empatik eğilimlerinin düzeylerinin araştırılması konusunda rehberlik edeceğini düşünmekteyiz.

Bu nedenle araştırmamız kapsamında şu sorulara cevap aranmaktadır; Öğrencilerin demografik özellikleri dikkate alındığında empatik eğilimlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık var mıdır? Bu amaçla araştırmamızda, H₁: Öğrencilerin empatik eğilimleri cinsiyete göre farklılaşmaktadır, H₂: Öğrencilerin empatik eğilimleri yaşına göre farklılaşmaktadır, H₃: Öğrencilerin empatik eğilimleri bölümlere göre farklılaşmaktadır, H₄: Öğrencilerin empatik eğilimleri sınıfa göre farklılaşmaktadır, H₅: Öğrencilerin empatik eğilimleri algılanan gelire göre farklılaşmaktadır, H₆: Öğrencilerin tanımlayıcı özellikleri ile empatik eğilimleri arasında bir ilişki vardır hipotezleri test edilip araştırılacaktır.

MATERYAL ve YÖNTEM

Katılımcılar

Araştırmanın evrenini Balıkesir ilinde üniversitede eğitim gören Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencileri oluştururken örneklemini ise basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle belirlenmiş üniversite eğitimine devam eden araştırmaya gönüllü olarak katılan 200 öğrenci oluşturmaktadır.

Veri Toplama Aracı: Araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden en yaygın Douglas ve Connor (2003) olarak kullanılan ve elde edilen verilerin kolay analiz edilebilir olması Altunışık, Coşkun, Bayraktaroğlu ve Yıldırım (2007) nedeniyle anket tekniği uygulanmıştır. Araştırmada kullanılan anket formu 2 bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde öğrencilerin tanımlayıcı özelliklerini belirlemeye yönelik ifadeler yer alırken ikinci bölümde ise, öğrencilerin empatik eğilimlerini ölçmeye yönelik Dökmen (1988) tarafından geliştirilen Empatik Eğilim Ölçeği (EEÖ) yer almaktadır. Ölçek 20 ifade ve tek boyuttan oluşan bir ölçektir. Özgün çalışmada olumsuz maddeler yer aldığından ilgili maddelerin cevapları olumlu maddelere çevrilmiştir. Olumsuz maddeler “3, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 15” şeklindedir. Ölçeğin likert hali 1: Tamamen aykırı 2: Oldukça aykırı 3: Kararsızım 4: Oldukça uygun 5: Tamamen uygun. Ölçeğin güvenilirliğini test etmek için Chronbach Alpha analizi uygulanmıştır. Uygulama sonucuna göre 20 ifadenin güvenilirliği $\alpha=0,56$ ’dir.

İstatiksel Analiz

Toplanan verilerin dağılımını incelemek için normallik testleri uygulanmıştır. Veri sayısı 29’den fazla olduğu için Shapiro-Wilk sonucu incelenmiş (Kalaycı vd., 2006, test sonucunda elde edilen değer 0,05’ten büyük olduğu için (0,15; >0,05) verilerin normal dağıldığı belirlendi. Diğer normallik test yöntemi olan Çarpıklık-Basıklık (Skewness=0,27; Kurtosis=-0,27)’a bakıldığında da değerler -2 ile +2 arasında olduğu için (Brown, 2016; Tabachnick ve Fidell, 2013) verilerin normal dağıldığı tespit edildi. İki den az gruplar ile EEÖ arasındaki farkı tespit etmek için t testi uygulanmıştır. İki den fazla gruplar ile EEÖ arasındaki farkı tespit etmek için ANOVA testi uygulanmıştır. Çıkan farkların hangi gruplardan kaynaklandığını tespit etmek için ise post-hoc testlerinden Tukey uygulanmıştır.

BULGULAR

Elde edilen verilerden hareketle öğrencilerin tanımlayıcı özelliklerinin ortaya koyulması için frekans (f) ve yüzde (%) değerleri incelenmiştir.

Tablo 1. Öğrencilerin tanımlayıcı değişkenlerine yönelik frekans ve yüzde dağılımları

Değişkenler	Guruplar	f	%
Cinsiyet	Erkek	116	58,0
	Kadın	84	42,0
Yaş (yıl)	18	38	19,0
	19-21	105	52,5
	22 ve üzeri	57	28,5
Bölüm	Öğretmenlik	35	17,5
	Antrenörlük	41	20,5
	Spor Yöneticiliği	124	62,0
Sınıf	1.sınıf	72	36,0
	2.sınıf	24	12,0
	3.sınıf	65	32,5
	4.sınıf	39	19,5
Algılanan Gelir	Düşük	47	23,5
	Orta	123	61,5
	Yüksek	27	13,5
	Çok Yüksek	3	1,5
Toplam		200	100

Öğrencilerin cinsiyetlerine bakıldığında erkekler 116 kişi (%58,0) ve kadınların 84 kişi (%42,0) olduğu ortaya çıkmıştır. Yaşları dikkate alındığında en kalabalık grubun 19-21 yaş aralığı (n=105; %52,5) olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin bölümleri incelendiğinde en kalabalık grubun 124 kişiyle (%62,0) Spor Yöneticiliği bölümü olduğu anlaşılmıştır. Sınıf değişkenine göre, araştırmanın büyük çoğunluğunu 1.sınıf (n=72; %36,0) öğrencilerinin oluşturduğu saptanmıştır. Öğrencilerin algıladıkları gelir düzeyine bakıldığında kendilerini büyük oranda orta düzey gelir (n=123; %61,5) grubunda gördükleri belirlendi.

Çalışmamıza katılan öğrencilerin empatik eğilimleri ile cinsiyetler (erkek=62,34±7,55; kadın=62,55±8,82) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır (t=-0,18; p=0,86; >0,05). Yani erkekler ile kadınların empatik eğilimi bakımından bir fark yoktur. Bununla birlikte öğrencilerin empatik eğilimi ile yaş grupları (18yaş=63,42±8,56; 19-21yaş=61,34±7,99; 22 ve üzeri=63,77±7,79)

karşılaştırdığımızda istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($F_{(2, 198)}=2,04; >0,05$). Öğrencilerin eğitim aldıkları bölümler ile (öğretmenlik=62,03±8,33; antrenörlük=61,17±7,15; spor yöneticiliği = 62,96±8,32) empatik eğilimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi ($F_{(2, 198)}=0,81; >0,05$). Öğrencilerin empatik eğilimi ile algıladıkları gelir seviyeleri karşılaştırdığında, öğrencilerin algıladıkları gelir durumları (düşük=61,64±8,05; orta=62,53±7,98; yüksek=63,74±8,84; çok yüksek=59,00±7,94) ile empatik eğilim arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($F_{(3, 197)}=0,57; >0,05$).

Tablo 2. Öğrencilerin Empatik Eğilimi ile Sınıfı Arasında ANOVA Testi

Ölçek	1.sınıf (n=72)	2.sınıf(n=24)	3.sınıf(n=65)	4.sınıf(n=39)	p
	$\bar{X}\pm SS$	$\bar{X}\pm SS$	$\bar{X}\pm SS$	$\bar{X}\pm SS$	
Empatik Eğilim	62,97±7,79	60,92±8,18	60,54±7,82	65,51±8,23	0,01*

*p<0,05

Araştırmaya katılan öğrencilerin sınıfları ile empatik eğilimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır ($F_{3, 197}=3,60; <0,05$). Bu farklılık, Tukey testi ($p=0,01; <0,05$) incelendiğinde 4.sınıf (65,51±8,23) öğrencilerin empatik eğilimleri 3.sınıf (60,54±7,82) öğrencilere oranla daha fazla bulunmuştur.

Tablo 3. Öğrencilerin tanımlayıcı özellikleri ile Empatik Eğilimleri arasında Kendall's Tau-B testi (ilişki)

Ölçek	Cinsiyet (n=200)	Yaş (n=200)	Bölüm(n=200)	Sınıf(n=200)	A. Gelir(n=200)
Empatik	r	-0,01	0,04	0,04	0,04
Eğilim	p	0,83	0,44	0,44	0,43

Öğrencilerin tanımlayıcı özellikleri ile empatik eğilimleri arasında yapılan ilişki analizinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

TARTIŞMA

Empatik eğilimler ile cinsiyet (Kadın, Erkek) arasında yapılan analiz sonucunda farklılık tespit edilmemiştir ($p=0,86; >0,05$). Yani erkekler ile kadınların empatik eğilimi bakımından aralarında bir farkın olmadığı söylenebilir. Warner, (1984) beden eğitimi öğretmen adayları üzerinde yapmış olduğu bir araştırmasında cinsiyete göre empatik eğilim arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı sonucuna varmıştır ($p>0,05$). Bu sonuç araştırma bulgumuzu desteklemektedir. Bora ve Baysan (2009) ise, cinsiyete göre empatik eğilim arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu tespit etmiştir ($p=0,001; <0,05$). Buna göre, kız öğrencilerin erkek öğrencilere kıyasla daha empatik olduğu sonucuna varmıştır. Demiralp (2017) yapmış olduğu araştırmasında cinsiyet ile empatik eğilim arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulmuştur ($p=0,00; <0,05$). Yani kadın katılımcıların erkeklere oranla empatik eğilimlerinin daha yüksek sonucuna varmıştır. Literatürde empatik eğilimin cinsiyete göre farklılaştığı veya farklılaşmadığı çalışmalar olmasının nedeni, kullanılan ölçeklerin farklılıkları, çalışılan grupların farklı sosyo-ekonomik düzeylerde olması, çalışma gruplarının yaş ve demografik özelliklerinin ve sayılarının farklı olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmamızda empatik eğilim ile yaş gruplarının karşılaştırmasında herhangi bir fark bulunmamıştır ($p=0,13; >0,05$). Fakat, Şakar (2012) voleybolcuların empatik düzeyleri üzerinde yapmış olduğu araştırmasında empatik eğilim ile yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulmuştur ($p=0,01$). Şakar çalışmasında 16-18 yaş arasında olan voleybolcuların 22-24 yaş arasında olan voleybolculara göre empatik beceri düzeylerinin daha yüksek olduğunu ifade etmiştir.

Öğrencilerin eğitim aldıkları bölümler ile empatik eğilimleri arasında herhangi bir fark bulunmamıştır ($p=0,45; >0,05$). Fakat Şakar, bölüm değişkenine göre voleybolcuların empatik beceri düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu saptamıştır ($p=0,03; <0,05$). Farklılığın kaynaklandığı gruba ilişkin, "diğer" bölümlerde öğrenim gören voleybolcuların öğretmenlik bölümünde öğrenim gören voleybolculara oranla empatik eğilimlerinin daha yüksek çıktığı tespit etmiştir (Şakar, 2012).

Araştırmaya katılan öğrencilerin sınıfları ile empatik eğilimleri arasında farklılık belirlendi ($p=0,01; <0,05$). Bu farklılık, 4. sınıf (65,51±8,23) öğrencilerinin empatik eğilimleri 3.sınıf (60,54±7,82) öğrencilere oranla daha fazla olduğu ($p=0,01; <0,05$). Şakar (2012) sınıfa göre voleybolcuların empatik

eğilimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olduğunu dile getirmiştir ($p=0,04$; $<0,05$). Bu farklılığın ise 4.sınıfta öğrenim gören voleybolcuların 1. ve 2. sınıfta öğrenim görenlere göre empatik eğilimleri bakımından daha yüksek puan aldıklarını belirtmiştir. Yine farklı bir araştırmada Tutuk, Al ve Doğan (2002)'de sınıf ile öğrencilerin empatik eğilimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu tespit etmişlerdir ($p<0,05$). Çıkan bu farkı ise empatik eğilim ölçeği puan ortalamasına bakarak, 1.sınıf ($\bar{X}=62,2$), 2.sınıf ($\bar{X}=65,8$), 3.sınıf ($\bar{X}=70,0$), 4.sınıf ($\bar{X}=67,4$) şeklinde ifade etmiştir. Alan yazından çıkan bu sonuçlar araştırma bulgumuzla paralellik göstermektedir. Kişilerin öğrenim gördükleri sınıf arttıkça empatik eğilimlerinin artması, eğitim-öğretim deneyimi arttıkça eğitim-öğretim anlamında bilgi birikiminin artması ve bununla birlikte kültürlenme ve kişisel gelişimlerinin de artması sonucu ortaya çıktığı düşünülebilir.

Öğrencilerin algıladıkları gelir durumu bakımından empatik eğilim farklılaşmamaktadır ($F_{0,569}$ $p=0,64$; $>0,05$). Araştırmamıza benzer bir sonuç bulan Warner (1984) araştırmasında gelir ile empatik eğilim arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptamadığını ifade etmiştir ($p>0,05$). Fakat, Demiralp (2017) araştırmasında gelir ile empatik eğilim arasında fark olduğunu söylemiştir ($p=0,370>0,05$). Öğrencilerin gelir durumlarının genel olarak birbirleri ile yakın olmasının ve belli bir düzeyde olması bu sonucun nedeni olarak düşünülebilir.

Öğrencilerin tanımlayıcı özellikleri ile empatik eğilimleri arasında yapılan ilişki analizinde anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$). Empatik eğilim kavramsal olarak bir duygu durumudur. Bireyin kendisinden başka bir bireyin duygularını anlamak üzere kendisini onun yerine koyması olarak nitelendirilmektedir (Dökmen, 2004). Dolayısıyla öğrencilerin cinsiyeti, yaşı, bölümü, sınıfı ve algıladıkları gelir bakımından ilişkili çıkmamış olması beklenen bir sonuçtur.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu araştırma “Öğrencilerin demografik özellikleri dikkate alındığında empatik eğilimlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık var mıdır?” sorusu yanıtlanmıştır. Buradan hareketle sınanan hipotezlere bakıldığında; H_1 , H_2 , H_3 , H_5 ve H_6 hipotezi reddedilmiştir. Sadece H_4 hipotezi kabul görmüştür.

Bu doğrultuda H_4 hipotezi öğrencilerin sınıfları ile empatik eğilim durumları arasında farkın olma durumunu ifade etmektedir. Araştırma bulgularından hareketle öğrencilerin empatik eğilimleri ile sınıfları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir.

Araştırma sonuçlarından hareketle sunulacak öneriler;

- Empatik eğilim farklı araştırma grupları üzerinde incelenebilir.
- Empatik eğilim genel bir durum olduğundan sporla olan ilişkisi araştırılabilir.
- Empatik eğilim genel bir durum olduğundan üniversiteler arasındaki ilişkiler araştırılabilir.

Empati duymak sosyal açıdan önem arz etmektedir. Nitekim etkisinin daha net anlaşılabilmesi için farklı parametreler açısından değerlendirilmesi mümkündür.

KAYNAKÇA

- Altunışık, R., Coşkun, R., Bayraktaroğlu, S. & Yıldırım, E. (2007). Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri: SPSS uygulamalı. Sakarya yayıncılık.
- Bora, E. & Baysan, L. (2009). Empati ölçeği Türkçe formunun üniversite öğrencilerinde psikometrik özellikleri. Klinik Psikofarmakoloji Bulteni, 19(1).
- Brown, S. (2016). Measures of shape: skewness and kurtosis. Oak Road Systems. Erişim Tarihi: 23.01.2019 <https://brownmath.com/stat/shape.htm>.
- Demiralp, C. (2017). Üniversite öğrencilerinin empatik eğilimleri ile narsistik kişilik özellikleri ve eleştirel düşünme arasındaki ilişkinin incelenmesi (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, Erzurum.
- Douglas, L. & Connor, R. (2003). Attitudes to service quality—the expectation gap. Nutrition & Food Science, 33(4), 165-172.
- Dökmen, Ü. (1988). Empatinin yeni bir modele dayanılarak ölçülmesi ve psikodrama ile geliştirilmesi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 21(1-2) 155-190.
- Dökmen, Ü. (2004). İletişim çatışmaları ve empati. İstanbul, Sistem Yayıncılık.

- Dökmen, Ü (2005). İletişim çatışmaları ve empati, İstanbul, Sistem Yayıncılık.
- Kalaycı, Ş. (2006). SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri, Ş. Kalaycı (Ed.) Faktör Analizi, 321-331.
- Şakar, M. (2012). Voleybolcuların empatik beceri düzeylerinin incelenmesi (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Kahramanoğlu MehmetBey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Karaman.
- Öz, F. (1998). Son sınıf hemşirelik öğrencilerinin empatik eğilimleri, empatik becerileri ile akademik başarıları arasındaki ilişki. Cumhuriyet Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, 2(2), 32-38.
- Rogers, C.R. (1983). Empatik olmak değeri anlaşılmamış bir varoluş şeklidir. Çev: F. Akkoyun), Ankara Üniversitesi EBF Dergisi, 16, 103-124.
- Shamusander, C. (1999). Understanding Empathy and related phenomena. American Journal of Psychotherapy. Spring, 53(2), 232-245.
- Tabachnick, B.G. & Fidell, L. S. (2013). Using multivariate statistics. UpperSaddle River.
- Tutuk, A, Al, D, & Doğan, S. (2002). Hemşirelik öğrencilerinin iletişim becerisi ve empati düzeylerinin belirlenmesi. CÜ. Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi, 6(2), 36-41.
- Warner, R.E. (1984). Can teachers learn Empathy? Education Canada, 17(5), 39-41.

MAKALENİN ALINTISI

Özdayı, N. (2019) Öğrencilerin Empatik Eğilimlerinin Bazı Demografik Bilgiler Açısından İncelenmesi. *Uluslararası Spor, Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi - USEABD*, 5 (1), 40-45. doi:10.18826/useabd.531604

CITATION OF THIS ARTICLE

Ozdayı, N. (2019) Examination of the Empathic Tendencies of Students in Terms of some Demographic Information. *Int J Sport Exer & Train Sci, - IJSETS*, 5 (1), 40-45. doi:10.18826/useabd.531604.